

[Indenrigsministeren]

jeg sagde før, beskrive, hvordan vetoretten kan komme ind i billedet, i udvalgsarbejdet.

Fru Birthe Hansen var inde på spørgsmålet om at føde hjemme. Jeg kunne forstå, vi var enige om, at det er godt, hvis kvinderne får det tilbud. Det kan ikke være fru Birthe Hansen ubekendt, at jeg er meget enig i, at vi har sygeliggjort vores fødsler i alt for høj grad. Netop derfor vil vi med den nye fødselsplanlægning, som vi i ministeriet sidder og arbejder med i øjeblikket, give mulighed for forskellige slags fødsler, som jeg sagde før, og give kvinderne mulighed for at vælge – netop for at bremse op for, at vi bliver ved med at specialisere vores fødsler.

Jeg kan også nævne over for fru Birthe Hansen, at netop fordi vi mærkværdigvis aldrig i fødselsplanlægningen har diskuteret med kvinderne, hvor de egentlig ville føde, har jeg sat en landsomfattende undersøgelse i gang, som skal afdække, hvilke ønsker kvinderne rent faktisk har på fødselsområdet. Den undersøgelse vil blive afsluttet her ved juletid og vil indgå i den fødselsplanlægning, som vi derefter skal tage fat på.

Det ordvalg, fru Birthe Hansen fremdrog, vil jeg gå hjem og kigge på, for det var jeg ikke særlig glad for. Jeg vil indrømme, at det lød ikke særlig godt. Det skal jeg kigge på.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

13) Første behandling af lovforslag nr. L 31:

Forslag til lov om ændring af lov om statsgaranti for lån og rentetilskud til visse landmænd.

(Fremsat 24/10 84).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Stavad (S):

Det er jo efterhånden en årligt tilbagevendende begivenhed, at vi har gældssaneringsloven, som loven også kaldes i daglig tale, oppe til behandling, og der er endda år, hvor vi har haft den oppe til behandling mere end én gang. Men nu lover ministeren altså, at det er sidste gang, vi ser lovforslaget her i folketinget. Vi må vel også erkende, at det er ret begrænset, hvad der bliver tilbage af loven, eftersom ministeren med forslaget, som det ligger nu, kun kan give garantier og ikke kan give rentetilskud. I bemærkningerne til lovforslaget står der herom:

»Erfaringsmæssigt betragtes statsgarantien for lån som værende af væsentlig større betydning for gennemførelsen af gældssaneringsager end rentetilskuddene efter §§ 8 og 8a.«

Det er i hvert fald en ny holdning fra ministerens side, fra regeringens side. Den ligner i hvert fald ikke den holdning, som ministeren havde, dengang ministeren sad i opposition. Men nu forstår vi altså, at det er statsgarantien, der er væsentlig.

Jeg vil gerne sige for vores vedkommende, at vi kan støtte, at lovgivningen forlænges med 1 år, sådan at ministeren inden for det år kan give en statsgaranti, og at man får mulighed for, hvor der er problemer, at gå ind i tidligere gældssaneringsager og eventuelt lave en forlængelse. Vi håber så, at det er rigtigt, som ministeren siger, at det er sidste gang, vi ser denne lovgivning.

Sidst vi havde den til behandling her i tinget, var det i forbindelse med høsttabsordningen. Jeg står her med et udklip fra Morgenavisen Jyllands-Posten den 3. november 1983, hvor en glædestrålende minister beretter, at 7.000 landmænd kan få den effektive høsttabshjælp. Vi var nogle stykker, som dengang sagde til ministeren, at det var det største illusionsnummer, vi har set i nyere tid fra en minister. Ministeren ville ikke lytte. Nu kan vi konstatere, at vi havde ret, at den lov, ministeren fik gennemført, som skulle have været en høsttabshjælp til de ramte landmænd, blev et illusionsnummer. Det er ganske få, som har benyttet ordningen, hvilket taler for sig selv. Jeg vil spørge ministe-